Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten

Abstract

In Nederlandse museumcollecties zijn veel objecten te vinden die afkomstig zijn uit de periode dat Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten onder Nederlands koloniaal bewind stonden. Objecten afkomstig van Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten zijn in Nederlandse museumcollecties vaak niet toegeschreven aan specifieke eilanden. Daarom is het van belang verschillende zoektermen te gebruiken die verwijzen naar de voormalig door Nederland gekoloniseerde eilanden in het Caribisch gebied.

Beschrijving

Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten (de SSS-eilanden, vanuit koloniaal oogpunt ook de Bovenwindse eilanden genoemd) vormen drie eilanden van de Kleine Antillen in de Caribische Zee. Net als in de overige Kleine Antillen werd ook op Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten vanaf de dertiende eeuw de oorspronkelijke Arowakse <u>Igneribevolking</u> verdreven door <u>Cariben</u>, die op hun beurt vanaf de vijftiende eeuw te maken kregen met Spaanse kolonisten. Vanaf 1625 namen Britse, Franse en Nederlandse kolonisten bezit van de Kleine Antillen, die door Spanje waren beschouwd als *islas inútiles* – nutteloze eilanden – en als gevolg daarvan min of meer met rust waren gelaten. De Nederlandse <u>West-Indische Compagnie</u> richtte in 1632 en 1636 forten op in respectievelijk Sint Maarten en Sint Eustatius. In 1640 werd Saba vanuit Sint Eustatius gekoloniseerd. Gedurende de gehele zeventiende eeuw wisselden de drie eilanden vaak van bezit.

Op Sint Eustatius werd op plantages tabak, koffie, katoen en suikerriet verbouwd, terwijl op Sint Maarten vooral zout werd gewonnen op de zoutpannen bij de hoofdplaats Philipsburg. Na 1650 verrichtten slaafgemaakten uit West-Afrika de zware arbeid op de plantages en zoutpannen. Het Nationaal Archief in Den Haag heeft een uitgebreide zoekhulp op haar website die kan helpen bij het onderzoeken van het (slavernij)verleden op Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten. In navolging van Curaçao ontwikkelde Sint Eustatius zich in de achttiende eeuw tot vrijhaven waarin veel slaafgemaakten werden verhandeld. De handel met Amerikaanse revolutionairen tijdens de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog leidde in 1781 tot de plundering van Sint Eustatius door de Britse admiraal Rodney.

In de woelige periode tijdens de Franse, Haïtiaanse en Amerikaanse revoluties wisselden Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten opnieuw vaak van eigenaar. Met het <u>Verdrag van Londen van 1814</u> kwamen de eilanden onder de naam Sint Eustatius en onderhorigheden onder het gezag van het nieuw gestichte Koninkrijk der Nederlanden, dat ze in 1828 bestuurlijk samenvoegde met Curaçao en onderhorigheden en Suriname. In 1845 werd deze samenvoeging deels ongedaan gemaakt, waarna Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten werden bestuurd vanuit Curaçao. Deze kolonie, in 1948 omgedoopt tot <u>Nederlandse Antillen</u>, aanvaardde in 1954 samen met Nederland en Suriname het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, waarmee de dekolonisatie van de Nederlandse koloniën in de Cariben voltooid heette te zijn. In 2010 werden de Nederlandse Antillen ontbonden en werd Sint Maarten een afzonderlijk land binnen het Koninkrijk der Nederlanden. In hetzelfde jaar werden Saba en Sint Eustatius '<u>openbare lichamen</u>' van Nederland. Deze tamelijk ingewikkelde bestuurlijke geschiedenis heeft zijn weerslag gehad op de vorming van archieven en collecties. Houd hier rekening mee bij je onderzoek.

De zoekhulp van het Nationaal Archief in Den Haag lijkt toegespitst op Curaçao, maar deze

verwijst ook naar archieven die informatie bevatten over de andere eilanden. Ook is er een zoekhulp over <u>Onderofficieren en soldaten bij het leger in West-Indië 1815-1950</u> die verwijst naar relevant archiefmateriaal over op Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten gestationeerde militairen en de zoekhulp <u>Ambtenaren in West-Indië: Suriname en de Antillen 1815-1936</u>, die informatie bevat over Nederlandse koloniale bestuursambtenaren in Suriname en op Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten.

Gedurende de koloniale periode zijn er veel objecten vanuit Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten naar Europees Nederland vervoerd, die terecht kwamen in verschillende (museale) collecties. Zoeken naar objecten afkomstig van Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten kan lastig zijn, objecten kunnen zich overal bevinden. Wanneer je museumcollecties doorzoekt kan het van nut zijn verschillende zoektermen te gebruiken voor het zoeken naar objecten afkomstig van Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten. De ene keer is een object namelijk toegeschreven aan een specifiek eiland, de andere keer aan bijvoorbeeld de Nederlandse Antillen.

Het Wereldmuseum, dat een grote collectie aan objecten uit Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten beheert, heeft zijn collectie uitgesplitst op herkomstgebied. De categorie 'Caraïbisch gebied' bevat zo'n 4.500 objecten, maar niet alles is afkomstig van Saba, Sint Eustatius of Sint Maarten; binnen deze selectie bevinden zich ook objecten van bijvoorbeeld Jamaica of Haïti. Zie voor meer informatie over het onderzoeken van museumcollecties de zoekhulp Onderzoeken. Bekijk de zoekhulp Bronnen voor meer informatie en tips over het vinden van relevante bronnen voor je onderzoek.

Herkomstonderzoek

Hieronder vind je enkele bronnen en websites waar je meer informatie kan vinden om je onderzoek vanuit te laten starten. De <u>subject guide over de Cariben</u> van de Universiteit Leiden bevat veel nuttige informatie met betrekking tot hun Caribische collectie en andere bronlocaties. In <u>deze lijst</u>, samengesteld door het <u>KITLV</u>, staan verschillende links naar relevante websites (niet alle links werken meer).

Vanuit het Consortium Koloniale Collecties wordt er op dit moment een inventarisatie verricht naar museumcollecties afkomstig van Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten die zich in Europees Nederlandse instellingen bevinden.

Uit de koloniale tijd zijn er bij het Nationaal Archief in Den Haag twee relevante archieven: de <u>Inventaris van de archieven van St. Eustatius, St. Maarten en Saba, 1709-1828</u> en de <u>Inventaris van de archieven van St. Eustatius en Saba, 1828-1845</u>. Daarna viel het bestuur over het eiland onder wat toentertijd de Gouverneur van Curaçao en Onderhorigheden werd genoemd. Zie voor relevante archieven uit de periode na 1845 de zoekhulp <u>Kòrsou – Curaçao</u>.

Andere relevante links:

• In de collectie van <u>Delpher</u> bevinden zich ook kranten, zoals de Amigoe di Curaçao, die relevant zijn voor Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten.

Relevante literatuur

- Den Heijer, Henk. *Geschiedenis van de WIC: Opkomst, bloei en ondergang* (Zutphen: Walburg Pers, 2013).
- Oostindie, Gert. <u>Paradise Overseas: The Dutch Caribbean; Colonialism and Its Transatlantic Legacies</u> (Oxford: Macmillan Caribbean, 2005).

- Oostindie, Gert, and Roitman, Jessica V. <u>Dutch Atlantic Connections</u>, <u>1680-1800</u> (Leiden: Brill, 2014)
- Martis, A. <u>De Geschiedenis van Aruba Tot 1816 : Van Zustereiland Tot Imperium in Imperio</u> (Volendam: LM Publishers, 2018).
- Alofs, Luc. <u>Koloniale Mythen En Benedenwindse Feiten: Curação, Aruba En Bonaire in Inheems Atlantisch Perspectief, ca. 1499-1636</u> (Leiden: Sidestone Press, 2018).
- Smeulders, Valika, ed. <u>Ons Koloniale Verleden: In 50 Voorwerpen</u> (Amsterdam: Alfabet Uitgevers, 2023).
- Stipriaan, Alex van, Luc Alofs, and Francio Guadeloupe, eds. <u>Caribbean Cultural Heritage</u> <u>and the Nation: Aruba, Bonaire, and Curação in a Regional Context</u> (Amsterdam: Leiden University Press, 2023).

Related Aids

- see also: <u>Selecteren en afbakenen</u>
- see also: Bronnen
- see also: Ambtenaren
- see also: <u>Leger en marine</u>
- see also: Koninklijk Instituut voor Taal-, Land en Volkenkunde
- see also: <u>Rijksmuseum Amster</u>dam
- see also: Wereldmuseum Amsterdam
- see also: Wereldmuseum Leiden
- see also: Wereldmuseum Rotterdam

THIS RA HAS NO SOURCES

Relevant Data

TO BE FILLED

first edited by Wiebe Reints as original_author on 2024-11-25 last edited by Maarten van der Bent as editor on 2025-06-19 (applies to section: Content)